

**ADİ FİĞ (*Vicia sativa L.*) ve İRAN ÜÇGÜLÜ (*Trifolium resupinatum L.*) HATLARINDA BAZI
VERİM ÖĞELERİNİN VARYASYONU ve KALITIMI.
II. TOHUM VERİMİ**

Ali Servet TEKELİ¹ Ertan ATEŞ²

ÖZET: Araştırma, T.Ü. Tekirdağ Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü Uygulama ve Araştırma alanında 1998-2000 yılları arasında yürütülmüştür. Tesadüf blokları deneme desenine göre 3 tekrarlamalı olarak kurulan denemede 21 adı fiğ, 3 İran üçgülü hattı kullanılmıştır.

Hatların bazı morfolojik özellikleri ve tohum verimleri belirlenmiş, bunların varyasyon sınırları ve varyasyon katsayıları ile kalıtım dereceleri saptanmıştır. Adı fiğ hatlarında en yüksek tohum verimi 94-2-11 nolu hatta (211.11kg/da) belirlenmiş; hatların varyasyon sınırlarının ana spta kömeç sayısında 2.00-7.90 adet, meyve eninde 3.20-7.10 mm, meyve boyunda 4.11-8.40 cm, meyvede tohum sayısında 3.90-8.10 adet ve bin tane ağırlığında 40.80-81.33g arasında değişmiştir.

İran üçgülü hatlarında en yüksek tohum verimi sarı (46.33 kg/da) ve yeşil (44.81 kg/da) renkli tohuma sahip hatlarda elde edilmiştir. Hatların varyasyon sınırlarının ana spta kömeç sayısında 10.30-15.70 adet, kömeç çapında 0.80-1.61 cm, kömeçte tohum sayısında 13.70-42.20 adet, kömeç tohum veriminde 10.70-42.00 g ve bin tane ağırlığında 0.60-1.70 g arasında değiştiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kalıtım, varyasyon, Adı fiğ (*Vicia sativa L.*), İran üçgülü (*Trifolium resupinatum L.*)

**VARIATIONS AND HERITABILITY OF SOME YIELD COMPONENTS IN COMMON
VETCH (*Vicia sativa L.*) AND PERSIAN CLOVER (*Trifolium resupinatum L.*) LINES.
II. SEED YIELD**

SUMMARY: This research was conducted between the years 1998-2000 in the experimental field of Field Crops Department of Agricultural Faculty in Tekirdag. The experiment was laid out in randomised block design with three replications. Twenty-one common vetch and three Persian clover lines were used.

In this study; variation limits, variation coefficients and heritabilities of some morphological characters and seed yield were determined. The highest seed yield was obtained on common vetch line no 94-2-11 (211.11 kg/da). Variation limits of number of pod on main stem, pod width, pod length, number of seeds in pod and 1000 seeds weight were changed between 2.00-7.90, 3.20-7.10 mm, 4.11-8.40 cm, 3.90-8.10 and 40.80-81.33 g respectively.

The highest seed yield of Persian clover lines were determined line of yellow (46.33 kg/da) and green (44.81 kg/da) seed. Variation limits number of head on main stem, head diameter, number of seed in head, seed yield/head and 1000 seed weight were changed between 10.30-15.70, 0.80-1.61 cm, 13.70-42.20, 10.70-42.00 g and 0.60-1.70 g respectively.

Key words: Heritability, variation, common vetch (*Vicia sativa L.*), Persian clover (*Trifolium resupinatum L.*)

¹ Prof. Dr. T.Ü.Bitki İslahı Uygulama ve Araştırma Merkezi/Tekirdağ

² Araş.Gör., T.Ü. Bitki İslahı Uygulama ve Araştırma Merkezi/Tekirdağ

GİRİŞ

Bitkilerdeki verim, kalite, besin içeriği, olgunlaşma, fide gücü, kök büyülüğu, boy, kışa ve soğğa tolerans gibi ekonomik önem taşıyan birçok karakter tamamen kalıtsal olmayan ve polygenler tarafından kontrol edilen kantitatif özelliklerdir. Bu özellikler çevreden büyük oranda etkilenirler ve kalıtımları düşüktür. Buna göre verim doğrusal bir istatistiksel model olarak tanımlandığında: $A = m + g + e + ge$ olarak formülle edilir. $A =$ verim, $m =$ genel populasyon ortalaması, $g =$ genotipin etkisi, $e =$ çevre etkisi, ge ise genotip x çevre interaksiyonu etkisi olarak gösterilir. Buradaki genel populasyon ortalaması, populasyonun içерdiği tüm genotiplerin düşünülebilecek tüm çevrelerdeki ortalamasını ifade eder. Genotipler denendikleri tüm çevrelerde aynı fenotipik sıralamayı gösteriyorsa ge sıfır eşittir ve buda genotip x çevre interaksiyonunun olmadığını gösterir (1).

Kantitatif özelliklerin ıslahında başarı, özelliği oluşturan karakterlerde çevre veya kalıtsal nedenlerle meydana gelen varyasyonu ayırmaya bağlıdır. Bu arımda, kalıtım derecesinden (h^2) (2) yararlanılır. Verimi oluşturan karakterlerin kalıtım derecelerinin yüksekliği ile birlikte, bu özelliği modifiye eden çevre koşullarının etki derecelerine göre istenen sonuca ulaşılabilir.

Yem bitkilerinin ıslahında diğer bitkilere uygulanan ıslah yöntemlerinden yararlanılmaktadır. Yöntem; türe, bölgeye ve yararlanma (ot olarak, tane yemi şeklinde vb.) amacıyla göre belirlenmelidir. Ancak; yem bitkilerinin tozlanması mekanizmalarındaki farklılıklar, döllenme ve tohum bağlamanın düzensiz oluşu, kendine kısırlığın fazlalığı, tohum üretimi ve canlılığının düşüklüğü, poliploid sonucu genetik karışıklığın çokluğu ile birçok türün çok yıllık olması, yem bitkilerinde ıslah yönteminin belirlenmesi ve uygulanmasında güçlük yaratır. Bu bitkilerin ıslahında en fazla ot ve tohum verimi, kalite ile olumsuz koşullara (sicağa, kurağa, soğğa, hastalık ve zararlara) dayanıklılık üzerinde çalışılmaktadır.

Tanelerinden insan besini [yer fistığı (*Arachis hypogaea* L.) vb.], kesif yem [adı fiğ, koca fiğ (*V. narbonensis* L.), yem bezelyesi (*Pisum arvense* L.), acı bakla türleri (*Lupinus* spp.) vb.] veya hem insan besini hem de yem [soya (*Glycine max* L.) vb.] olarak yararlanılan baklagillerde tohum verimine yönelik ıslah çalışmaları önemlidir. Bu türlerde tohum verimine etkili karakterlere, erkenciliğe, uniform olgunlaşmaya ve tohum dökmeye dayanıklılığa göre seçim yapılır.

Araştırmamızda; yetişiricilikleri tohumla yapılan ve otundan yararlanılan İran üçgülü ile hem otu hem de taneleri hayvan yemi olarak kullanılan adı fiğ populasyonlarından seçilerek oluşturulmuş hatların, tohum verimine etkili olduğu düşünülen bazı karakterler ile verimleri belirlenmiş, bunların varyasyon sınırları, varyasyon katsayıları ile kalıtım dereceleri saptanmıştır.

Tekeli (3); adı fiğ, Macar fiği (*V. pannonica* Crantz.), tüylü fiğ (*V. villosa* Roth.), koca fiğ ve burçağın (*V. ervilia* (L.) Willd.) Türkiye ekonomisine katkıları olan fiğ türleri olduğunu belirtirken, Tosun ve ark. (4) yaptıkları araştırmada adı fiğde bitkide meyve sayısını 33.7 adet, meyvede tohum sayısını 6.2 adet, bin tane ağırlığını 61.5-62.0 g ve tohum verimini 234.0 kg/da; Elçi ve Orak (5) ise bitkinin meyve eni, meyve boyu ve tohum verimini sırasıyla 0.726 cm, 5.038-5.05 cm, 227.19 kg/da olarak saptamışlardır.

Adı fiğin tohum verimine ait geniş anlamda kalıtım derecesini 0.139 - 0.835 olarak bulan Sabancı (6) meyvede tohum sayısı ve bin tane ağırlığının kalıtım derecelerini 0.929 - 0.973 ile 0.901 - 0.959 olarak tespit etmiştir.

Van den Eynden (7) adı fiğde tane veriminin, bitkide meyve sayısı ve meyvede tohum sayısı ile pozitif ilişkili olduğunu ve tohum verimi için yapılacak seleksiyonun, boğum arası sayısı fazla olan ince yapılı saplara sahip bitkilerde daha iyi sonuç verdiği vurgularken; Berkner (8) tane/bitki oranının artırılmasını ve meyve çatlatmayan genotiplerin seçilmesi gerektiğini belirtmektedir.

Altın (9) İran üçgülünden yeşil olarak yararlanmanın yanında, kuru ot ve silo yemi elde etmede de kullanıldığını, otlatmaya karşı dayanıklı ve sert tohumluluk oranının yüksekliği nedeniyle iyi bir mera bitkisi olduğunu, tam çiçeklenme döneminde arı merası şeklinde de yararlanıldığını ifade etmektedir.

İran üçgülünde ana sampa kömeç sayısı (27.042 adet), kömeç çapı (1.117 cm), kömeçte tohum sayısı (28.870 adet), kömeç tohum verimi (38.204 mg) ve bin tane ağırlığını (1.288 g) belirleyen Tekeli ve Ateş (10) Tekirdağ koşullarında tohum üretimi amacıyla 20 cm sıra arası açıklıkla yapılacak yetişiricilikten en yüksek tohum veriminin (39.383 kg/da) alınabileceğini saptamışlardır.

Avcıoğlu ve Soya (11) İran üçgülünde bitki başına 300 - 1000 kadar çiçek kömeci bulunduğu ve kendine döllenmiş çiçeklerden meydana gelen meyvelerin içinde oluşan tohumların 1.1 - 1.7 mm uzunlukta, 0.9 - 1.3 mm genişlikte ve 0.7 - 1.0 mm kalınlıkta olduğunu, 1000 tane ağırlıklarının ise 0.7 g olduğunu bildirmektedirler.

MATERIAL ve YÖNTEM

Tekirdağ Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü uygulama ve araştırma arazisinde, 1998 - 2000 yılları arasında susuz koşullarda yürütülen araştırmada; materyal olarak 21 adi fiğ hattı, 3 İran üçgülü hattı ile standart çeşit olarak Kara Elçi adı fiği ve Demet-82 İran üçgülü kullanılmıştır. Adi fiğ hatları; tablo 1 de gösterilen Doğu Anadolu Bölgesindeki farklı İl ve ilçelerden sağlanan yerel adı fiğ populasyonlarından, verime etkili olduğu düşünülen karakterlere ve verime göre yapılan teknik seleksiyonla oluşturulmuştur. İran üçgülü hatları ise Demet-82 çeşidine ait tohumluktan tohum kabuğu rengine (sarı, yeşil, kırmızı) göre oluşturulmuştur.

Araştırma yerine ait iklim verileri (Tablo 2) Tekirdağ Meteoroloji Müdürlüğü'nden sağlanmış, toprak analizleri (Tablo 3) Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü İstanbul 18. Bölge Müdürlüğü'nden Tekirdağ İl Müdürlüğü'nde yaptırılmıştır.

Tablo 1. Adi Fiğ Hatlarının Köken Aldığı Yerel Populasyonların Sağlandığı İl ve İlçeler

Hat No	Alındığı İl ve İlçe	Hat No	Alındığı İl ve İlçe	Hat No	Alındığı İl ve İlçe
17	Erzurum-Horasan	78	Erzurum-Pasinler	102	Ağrı-Patnos
22	Erzurum-Horasan	85	Erzurum-Pasinler	110	Ağrı-Patnos
28	Erzurum-Horasan	92	Erzurum-Pasinler	110-2	Ağrı-Patnos
33	Erzurum-İlçə	94-1	Erzurum-Pasinler	114	Erzurum-İlçə
34	Erzurum-İlçə	94-2-11	Erzurum-Pasinler	116	Erzurum-İlçə
35	Erzurum-İlçə	94-2-19	Erzurum-Pasinler	118	Erzurum-Pasinler
73	Kars	98	Ağrı-Patnos	119	Kars

Tablo 2. Vejetasyon Süresince Araştırma Yerinin İklim Özellikleri

Aylar	Sıcaklık (°C)			Nem (%)			Yağış (mm)		
	98-99	99-00	Uzun Yıllar (1930-90)	98-99	99-00	Uzun Yıllar (1930-90)	98-99	99-00	Uzun Yıllar (1930-90)
Kasım	10.8	10.8	11.0	85.4	81.0	81.0	121.2	95.0	81.1
Aralık	4.7	9.5	7.2	84.6	85.0	82.0	95.9	118.0	86.1
Ocak	5.9	2.4	4.5	85.0	79.0	82.0	34.0	24.4	70.4
Şubat	5.3	5.7	5.2	81.0	83.0	80.0	111.0	67.3	52.4
Mart	8.4	7.2	6.9	84.0	81.0	79.0	82.0	50.9	54.0
Nisan	13.6	14.0	11.6	82.0	85.0	76.0	17.0	48.5	43.1
Mayıs	17.2	16.6	16.5	76.0	77.2	76.0	40.0	67.0	37.3
Haziran	22.4	20.9	20.9	76.0	72.2	71.0	18.0	11.8	38.0
Toplam							519.1	482.9	462.4
Ort.	11.0	10.8	10.5	81.8	80.4	78.4			

Tablo 3. Araştırma Yerinin Toprak Analiz Sonuçları

Yıl	Derinlik (cm)	Bünye	pH	Bitkilere Yarayışı		Organik Madde (%)
				Fosfor (kg/da)	Potasyum (kg/da)	
98-99	0-20	Killi	6.9	5.12	70.1	0.64
	20-40	Killi	6.7	1.43	54.1	0.39
99-00	0-20	Killi	7.0	6.00	82.9	0.70
	20-40	Killi	6.7	2.19	50.1	0.45

Tesadüf blokları deneme desenine göre 3 tekrarlamalı olarak (12) kurulan araştırmada 30 cm sıra arası uygulanmış ve her parsel 5 m uzunlığında 4 sıradan oluşmuştur. Kasım ayının ilk

haftasında yapılan ekimlerde; adi fiğ hatları sıra üzeri 5 cm (13) olacak şekilde, İran üçgülü hatları da 1 kg/da (14) ekim normuyla ekilmiştir.

İran üçgülü hatlarında ana saptaki kömeç sayısı ile kömeç çapı (cm) bitkiler tam çiçeklenme döneminde iken belirlenmiş; bitkiler kuruyup olgunlaştktan sonra kömeçte tohum sayısı , kömeçte tohum verimi (mg) ve bin tane ağırlığı (g) bulunmuştur. Adi fiğ hatlarına ait ölçümler; [ana spta meyve sayısı , meyve eni (mm) ve boyu (cm), meyvede tohum sayısı ve bin tane ağırlığı (g)] bitkiler kuruyup olgunlaştktan sonra yapılmıştır. Bitkilerin kuruyup olgunlaşmasından sonra yapılan ölçümlerin tamamı her parselden tesadüfen seçilen İran üçgülü ile adi fiğe ait 10 bitkiden alınan 10'ar kömeç ve meyvede gerçekleştirilek tartılı ortalamaları belirlenmiştir.

Parsellerin kenar tesirleri dışındaki alan içerisinde 1 m² lik alanın tohum verimi tartılmış ve dekara verim hesaplanarak bulunmuştur.

Hatların bin tane ağırlıkları, 4 tekrarlamalı olarak sayılmış 100'er tohumun ağırlıklı ortalamaları 10'la çarpılarak hesaplanmıştır (15).

Adi fiğ ve İran üçgülü hatlarına ait verilerin istatistiksel değerlendirmeleri TARİST (16) paket programı kullanılarak ayrı ayrı yapılmıştır. Analiz sonucundaki değerlerden yararlanılarak karakterlerin varyasyon sınırları, varyasyon katsayıları (V.K) belirlenmiş ve geniş anlamda kalıtım derecesi (h²g) Comstock ve Moll (17) un aşağıda belirtikleri modele göre hesaplanmıştır.

$$\text{Kalıtım Derecesi (h}^2\text{g) = } \frac{\text{Vg}}{\text{Vp}} \times 100$$

Vg= Genotip varyansı

$$\text{Vg} = \frac{(\text{V}_1 - \text{V}_2)}{\text{yr}}$$

Vp= Fenotip varyansı

$$\text{Vgy} = \frac{(\text{V}_2 - \text{V}_3)}{\text{r}}$$

Vgy= Genotip x yıl interaksiyonu varyansı

$$\text{Vp} = \text{Vg} + \text{Vgy} / \text{y} + \text{V}_3 / \text{ry}$$

V₁=Genotip kareler ortalaması

$$\text{V}_2 = \text{Genotip x yıl interaksiyonu kareler ortalaması}$$

V₃= Hata kareler ortalaması

$$\text{r} = \text{Tekerrür sayısı}$$

g= Genotip sayısı y= Yıl sayısı

$$\text{V.K: } \frac{S}{x} \times 100$$

S: Standart Sapma

x: Ortalama

BULGULAR ve TARTIŞMA

1. Adi Fiğ Hatları

Adi fiğ hatlarında incelenen morfolojik karakterler ile tohum verimine ilişkin istatistiksel sonuçlara bakıldığında; ana spta meyve sayısı, meyve eni, meyve boyu, meyvede tohum sayısı ve tohum verimi %1 düzeyinde önemli iken bin tane ağırlığının %5 düzeyinde önemli olduğu görülmektedir (Tablo 4.).

Ana spta meyve sayısı (6.98 adet) ve meyve boyu (7.30 cm) en fazla 94-2-19 nolu hatta gerçekleşirken; meyve eni (5.43 mm), meyvede tohum sayısı (7.55 adet) ve tohum verimi (211.11 kg/da) en yüksek 94-2-11 nolu hatta saptanmış, bin tane ağırlığı en yüksek 65.12 g ile Kara Elçi çeşidine, en düşük sırasıyla 17 (50.39 g), 73 (49.91g), 22 (49.82 g) ve 119 (49.16 g) nolu hatlarda tespit edilmiştir.

Adi fiğ hatlarında belirlenen morfolojik karakterler ile verime ilişkin değerler Tosun ve ark. (4) ile Elçi ve Orak (5) tarafından bulunan sonuçlara yakınlık göstermiştir.

İslah çalışmalarında büyük öneme sahip olan varyasyon sınırları, varyasyon katsayıları ve varyans unsurları (genotip varyansı, genotip x yıl interaksiyonu varyansı, fenotip varyansı) ile geniş anlamda kalıtım derecesi değerleri tablo 5. te verilmiştir.

Varyasyon sınırları incelendiğinde; ana spta meyve sayısının 2.00 - 7.90 adet, meyve eninin 3.20 -7.10 mm, meyve boyunun 4.11 - 8.40 cm, meyvede tohum sayısının 3.90 - 8.10 adet, bin tane ağırlığının 40.80- 81.33 g ve tohum veriminin 88.90 - 220.00 kg/da arasında değiştiği belirlenmiştir.

Tohum verimi %25.91 ile en yüksek varyasyon katsayısını verirken bunu sırasıyla; ana spta meyve sayısı (%25.39), meyvede tohum sayısı (%15.68), bin tane ağırlığı (%14.08), meyve eni (%14.07) ve meyve boyu (%13.52) izlemiştir.

Çalışmada incelenen karakterlerin hepsinde; fenotip varyansındaki genotip varyansın payı, genotip x yıl interaksiyonu varyansı payından fazla bulunmuştur. Sonuçta, genotip varyans payı fazla olan karakterlerin geniş anlamda kalitım dereceleri yüksek olmuştur.

Karakterlerde en yüksek geniş anlamda kalitım derecesi % 94.01 ile tohum veriminde tespit edilmiş, bunu ana spta meyve sayısı (%90.60), meyvede tohum sayısı (%83.80), meyve boyu (%83.73), meyve eni (%54.69) ve bin tane ağırlığı (%50.72) takip etmiştir. Tohum verimi ile meyvede tohum sayısında saptanan kalitım dereceleri Sabancı (6)ının belirlediği değerlere yakınlık gösterirken, bin tane ağırlığına ait kalitım derecesi aynı araştırıcının bu karakterde bulduğu %90.1-95.9'luk değerden düşük bulunmuştur.

Geniş anlamda kalitım dereceleri yüksek olan karakterlerin çevre koşullarından az etkilendikleri söylenebilir. Adi fiğde tohum verimi için yapılacak seleksiyon çalışmalarında kriter olarak; tohum verimi ile birlikte kalitım dereceleri yüksek olan karakterler (ana spta meyve sayısı ve meyvede tohum sayısı gibi) güvenilir şekilde kullanılabilir.

2. İran Üçgülü Hatları

İran üçgülünde ele alınan karakterlerin hepsinde 0.01 düzeyinde istatistiksel fark belirlenmiştir (Tablo 6).

Ana spta kömeç sayısı (14.27-14.15 adet), kömeçte tohum sayısı (37.03-34.90 adet), kömeç tohum verimi (31.06-29.45 mg), bin tane ağırlığı (1.31-1.30 g) ve tohum verimi (46.33-44.81 kg/da) en fazla sarı ve yeşil tohum renkli hatlarda saptanırken; kömeç çapı 1.53 cm ile yeşil tohum renkli hatta en yüksek olmuştur. Bin tane ağırlığına ilişkin bulunan değerler Tekeli ve Ateş (10) ile Avcıoğlu ve Soya (11)ının belirledikleri ağırlıklara yakın olurken, diğer karakterlere ait verilerin hepsi Tekeli ve Ateş (10)in belirtikleri değerlerle paralellik göstermiştir.

Tablo 4. Adi fiğ hatlarında incelenen morfolojik karakterler ile tohum verimine ilişkin istatistiksel sonuçlar

Hat No	Ana Spta Meyve Sayısı			Meyve Eni (mm)			Meyve Boyu (cm)		
	98-99	99-00	Ortalama	98-99	99-00	Ortalama	98-99	99-00	Ortalama
17	6.23	5.60	5.92bcd	4.45	4.40	4.42bcde	5.73	5.60	5.66defgh
22	5.70	5.60	5.65cde	5.30	5.23	5.26abc	6.06	6.01	6.04cdedfg
28	5.53	5.86	5.70cde	4.86	4.70	4.78abcde	5.43	5.26	5.34ghi
33	5.30	5.38	5.34de	4.38	4.63	4.50abcde	6.36	6.00	6.18bcdefg
34	3.16	2.76	2.96j	5.20	5.30	5.25abc	5.35	5.57	5.46fghi
35	5.03	5.41	5.22def	4.69	4.73	4.71abcde	5.25	5.77	5.51efghi
73	4.20	4.11	4.15ghi	4.32	4.43	4.37cde	6.92	6.53	6.72abc
78	5.30	5.26	5.28de	4.57	4.26	4.42bcde	6.86	6.66	6.76abc
85	4.97	4.81	4.88defg	4.28	4.73	4.50abcde	6.31	6.34	6.32bcde
92	4.33	4.06	4.20fgh	4.90	4.70	4.80abcde	6.67	5.89	6.28bcdef
94-1	5.70	5.70	5.70cde	5.43	5.33	5.38ab	6.67	6.03	6.35bcde
94-2-11	7.20	6.63	6.92ab	5.44	5.43	5.43a	6.90	7.06	6.98ab
94-2-19	7.16	6.80	6.98a	5.27	4.76	5.01abcde	7.53	7.06	7.30a
98	5.06	4.90	4.98defg	4.86	5.43	5.14abc	6.30	6.36	6.33bcde
102	6.86	6.43	6.65abc	5.00	5.17	5.09abcd	6.66	6.13	6.40bcd
110	5.73	5.06	5.40de	4.41	4.46	4.43bcde	5.08	5.04	5.06hi
110-2	3.60	3.27	3.43hij	4.64	5.43	5.03abcde	6.09	6.13	6.11cdedfg
114	3.06	3.15	3.11ij	4.05	4.63	4.34cde	5.49	5.53	5.51efghi
116	5.13	4.86	5.00defg	4.25	3.90	4.07e	5.36	4.97	5.17hi
118	4.86	4.70	4.78efg	4.59	4.83	4.71abcde	6.23	6.10	6.16bcdefg
119	5.56	5.50	5.53de	5.00	4.75	4.88abede	5.42	5.30	5.36ghi
Kara Elçi	2.83	3.26	3.05j	3.99	4.33	4.16de	4.79	4.36	4.71i
F	Yıl: Ö.D. Hat: 16.827** Yıl x Hat: Ö.D.			Yıl: Ö.D. Hat: 2.337** Yıl x Hat: Ö.D.			Yıl: Ö.D. Hat: 8.517** Yıl x Hat: Ö.D.		
LSD	1.059			0.977			0.851		

Hat No	Meyvede Tohum Sayısı			Bin Tane Ağırlığı (g)			Tohum Verimi (kg/da)		
	98-99	99-00	Ortalama	98-99	99-00	Ortalama	98-99	99-00	Ortalama
17	6.33	6.03	6.18 cdef	49.55	51.23	50.39 e	128.63	132.03	130.33 ghi
22	5.30	5.66	5.48 efg	50.44	49.20	49.82 e	103.33	105.40	104.36 jk
28	5.70	6.10	5.90 cdefg	56.66	56.16	56.41 abcde	133.40	133.03	133.21 ghi
33	5.36	5.33	5.35 efg	60.66	60.40	60.53 abcd	133.13	131.66	132.40 ghi
34	7.16	7.30	7.23 ab	59.33	59.70	59.51 abcd	97.20	98.13	97.66 jk
35	6.20	6.13	6.16 cdef	51.33	52.36	51.85 de	95.96	96.30	96.13 k
73	5.56	5.63	5.60 defg	50.22	49.60	49.91 e	145.16	138.53	141.85 fgh
78	5.36	5.50	5.43 efg	54.22	53.73	53.97 bcde	165.63	166.96	166.30 de
85	6.33	5.70	6.01 cdefg	56.22	57.03	56.62 abcde	117.06	116.06	116.56 ijk
92	6.56	6.43	6.50 bcd	61.78	60.80	61.29 abc	102.03	102.86	102.45 jk
94-1	7.55	7.16	7.35 ab	52.66	54.03	53.35 bcde	164.06	162.43	163.25 def
94-2-11	7.60	7.50	7.55 a	62.00	62.46	62.23 ab	207.08	214.43	211.11 a
94-2-19	6.83	6.56	6.70 abc	59.33	60.06	59.70 abcd	196.50	199.30	197.90 ab
98	5.13	5.33	5.23 fgh	60.00	59.80	59.90 abcd	164.26	166.60	165.43 def
102	6.40	6.06	6.23 cde	52.66	52.40	52.53 cde	120.30	120.23	120.26 hij
110	5.36	4.90	5.13 gh	53.59	52.13	52.86 cde	175.00	171.70	173.35 cd
110-2	5.20	5.40	5.30 efg	54.66	54.26	54.46 bcde	193.03	190.80	191.91 abc
114	5.83	5.86	5.85 cdefg	53.00	52.73	52.86 cde	110.73	113.16	111.95 ijk
116	5.33	5.30	5.31 efg	54.88	58.63	56.76 abcde	183.66	179.06	181.36 bed
118	5.66	5.66	5.66 defg	60.00	60.16	60.08 abcd	111.36	111.80	111.58 ijk
119	6.03	5.84	5.93 cdefg	48.66	49.66	49.16 e	146.70	144.86	145.78 efg
Kara Elçi	4.43	4.20	4.31 h	67.11	63.13	65.12 a	123.76	105.80	114.78 ijk
F	Yıl: Ö.D. Hat: 9.258** Yıl x Hat:Ö.D.			Yıl: Ö.D. Hat: 2.057* Yıl x Hat:Ö.D.			Yıl: Ö.D. Hat: 29.347** Yıl x Hat:Ö.D.		
LSD	0.962			9.036			23.993		

Ö.D.: Önemli Değil, *: % 5 düzeyinde önemli, **: % 1 düzeyinde önemli

Tablo 5. Adı fiğ hatlarında incelenen karakterler ile tohum veriminin varyasyon sınırları, genotip (Vg), genotip x yıl interaksiyonu (Vgy) ve fenotip varyansı (Vp) değerleri ile varyasyon katsayıları (V.K.), geniş anlamda kalıtım dereceleri (h²g)

Karakterler	Varyasyon Sınırları (Min.-Max.)	V.K (%)	Vg	Vgy	Vp	h ² g (%)
Ana Sapta Meyve Sayısı	2.00 - 7.90	25.39	1.338	0.116	1.476	90.60
Meyve Eni	3.20 - 7.10	14.07	0.134	0.084	0.245	54.69
Meyve Boyu	4.11 - 8.40	13.52	0.422	0.059	0.504	83.73
Meyvede Tohum Sayısı	3.90 - 8.10	15.68	0.600	0.099	0.716	83.80
Bin Tane Ağırlığı	40.80 - 81.33	14.08	20.674	19.561	40.760	50.72
Tohum Verimi	88.90 - 220.00	25.91	1211.689	71.495	1288.919	94.01

Tablo 6. İran üçgülü hatlarında incelenen bazı morfolojik karakterler ile tohum verimine ilişkin istatistiksel sonuçlar

Hat No	Ana Sapta Kömeç Sayısı			Kömeç Çapı (cm)			Kömeçte Tohum Sayısı		
	98-99	99-00	Ortalama	98-99	99-00	Ortalama	98-99	99-00	Ortalama
Sarı	14.50	14.04	14.27 a	1.27	1.32	1.29 b	36.93	37.13	37.03 a
Yeşil	13.90	14.40	14.15 a	1.52	1.55	1.53 a	34.90	34.90	34.90 a
Kırmızı	11.90	12.07	11.98 b	0.95	0.92	0.93 c	18.43	19.13	18.78 b
Demet-82	10.90	10.80	10.85 b	1.10	1.00	1.05 c	16.86	16.66	16.76 b
F	Yıl: Ö.D. Hat: 16.514** Yıl x Hat: Ö.D.			Yıl: Ö.D. Hat: 42.662** Yıl x Hat:Ö.D.			Yıl: Ö.D. Hat: 44.728** Yıl x Hat:Ö.D.		
LSD	1.738			0.172			6.654		
Hat No	Kömeç Tohum Verimi (mg)			Bin Tane Ağırlığı (g)			Tohum Verimi (kg/da)		
	98-99	99-00	Ortalama	98-99	99-00	Ortalama	98-99	99-00	Ortalama
Sarı	29.83	29.07	29.45 a	1.30	1.30	1.30 a	43.16	49.50	46.33 a
Yeşil	29.96	32.16	31.06 a	1.27	1.36	1.31 a	43.43	46.20	44.81 a
Kırmızı	16.60	16.66	16.63 b	0.83	0.76	0.80 b	28.53	24.90	26.76 b
Demet-82	18.46	18.20	18.33 b	0.96	0.76	0.86 b	32.16	31.93	32.05 b
F	Yıl: Ö.D. Hat: 14.614** Yıl x Hat: Ö.D.			Yıl: Ö.D. Hat: 10.485** Yıl x Hat:Ö.D.			Yıl: Ö.D. Hat: 27.581** Yıl x Hat:Ö.D.		
LSD	8.191			0.358			7.695		

Ö.D.: Önemli Değil, *: % 5 düzeyinde önemli, **: % 1 düzeyinde önemli

Karakterlerin varyasyon sınırları incelendiğinde (Tablo 7.); ana spta kömeç sayısının 10.30-15.70 adet, kömeç çapının 0.8-1.61 cm, kömeçte tohum sayısının 13.70-42.20 adet, kömeç tohum veriminin 10.70-42.00 mg, bin tane ağırlığının 0.60-1.70 g, tohum veriminin 20.70-51.00 kg/da arasında değiştiği belirlenmiştir.

En yüksek varyasyon katsayısı %37.36 ile kömeçte tohum sayısında bulunurken bunu kömeçte tohum verimi (%34.68), bin tane ağırlığı (%27.10), tohum verimi (%25.20), kömeç çapı (%20.83) ve ana spta kömeç sayısı (%13.27) takip etmiştir.

Tablo 7. İran üçgülü hatlarında incelenen karakterler ile tohum veriminin varyasyon sınırları, genotip, (*Vg*), genotip x yıl interaksiyonu (*Vgy*) ve fenotip varyansı (*Vp*) değerleri ile varyasyon katsayıları (*VK*), geniş anlamda kalıtım dereceleri (*h²g* %)

Karakterler	Varyasyon Sınırları (Min.-Max.)	VK (%)	Vg	Vgy	Vp	h ² g (%)
Ana Spta Kömeç Sayısı	10.30-15.70	13.27	2.774	0.258	3.286	83.49
Kömeç Çapı	0.80-1.61	20.83	0.070	0.0013	0.073	95.24
Kömeçte Tohum Sayısı	13.70-42.20	37.36	111.720	4.924	116.681	95.75
Kömeç Tohum Verimi	10.70-42.00	34.68	54.904	6.721	62.052	88.48
Bin Tane Ağırlığı	0.60-1.70	27.10	0.072	0.007	0.083	86.75
Tohum Verimi	20.70-51.00	25.20	87.559	2.512	92.155	95.01

Karakterler içinde en yüksek geniş anlamda kalıtım derecesi kömeçte tohum sayısında (%95.75) saptanmıştır. Kömeç çapı, tohum verimi, kömeçte tohum verimi, bin tane ağırlığı ve ana spta kömeç sayısının geniş anlamda kalıtım dereceleri sırasıyla; %95.24, %95.01, %88.48, %86.75, %83.49 olarak hesaplanmıştır.

İran üçgülünde tohum verimi için yapılacak ıslah çalışmalarında tohum verimi ile birlikte kömeçte tohum sayısı, kömeç çapı, kömeçte tohum verimi, bin tane ağırlığı ile ana spta kömeç sayısı seleksiyon kriteri olarak kullanılabilir.

KAYNAKLAR

- Demir, İ. ve Turgut, İ. Genel Bitki İslahi. (III. Baskı) Ege Üniv. Ziraat Fak. Yayın No:496, Bornova/İzmir, 1999.
- Wright, S. Systems of mating. Genetics, 6, 78-111, 1921.
- Tekeli, A.S. Baklagil Yem Bitkileri. Trakya Üniv. Ziraat Fak. Yayın No: 65, Ders Notu No:50, Tekirdağ, 1988.
- Tosun, M., M. Altınbaş, H. Soya, Bazi fiğ (*V. sativa* L.) türlerinde yeşil ot ve dane verimi ile kimi agronomik özellikler arasındaki ilişkiler. Türkiye 2. Çayır-Mera ve Yem Bitkileri Kongresi, 28-31 Mayıs, Ege Üniv. Basımevi, Bornova/İzmir, s: 574-583, 1991.
- Elçi, Ş. ve Orak, A. Tekirdağ koşullarına adapte olabilecek adi fiğ (*V. sativa* L.) hatlarının belirlenmesine ilişkin bir araştırma. Türkiye 2. Çayır-Mera ve Yem Bitkileri Kongresi, 28-31 Mayıs, Ege Üniv. Basımevi, Bornova/İzmir, s: 540-550, 1991.
- Sabancı, C.O. Bazi adi fiğ (*V. sativa* L.) çeşit ve hatlarında önemli agronomik özelliklerin genotip x çevre interaksiyonlarının araştırılması. Ege Üniv. Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, Bornova/İzmir, 1991.
- Van den Eynden, G.P.A. Some aspects of the breeding of summer vetch. Euphytica 2:122-126, 1953.
- Berkner, F. Plant breeding studies of winter and spring vetch. Z.Pfl. Zücht. 33:157-158, 1954.
- Altın, M. Yem Bitkileri Yetiştirme Tekniği. (Yem Bitkileri Tarımı). Trakya Üniv. Ziraat Fak. Ders Notu No: 66, Yayın No: 102, s:72-73, Tekirdağ, 1988.

10. Tekeli, A.S. ve Ateş, E. Tekirdağ koşullarında farklı sıra arası açıklıklarıyla yetiştirilen kişlik üçgül (*T. resupinatum* L.) de tohum verimine etkili karakterler ile verimin belirlenmesi. Türkiye 4. Tarla Bitkileri Kongresi, 17-21 Eylül, (Cilt:III), Çayır-Mera, Yem Bitkileri, s: 127-130, Tekirdağ, 2001.
11. Avcıoğlu, R. ve Soya, H. Yem Bitkileri Kılavuzu. (II. Basım) Ege Üniv. Ziraat Fak. Yayınları No: 443, E.Ü. Ziraat Fakültesi Ofset Atölyesi, s: 63-64, Bornova/İzmir, 1990.
12. Korkut, K.Z. Tarla Deneme Tekniği. Trakya Üniv. Ziraat Fak. Yayın No: 82, Ders Notu No: 57, Tekirdağ, 1992.
13. Usta, Z. Trakya koşullarında adi fiğ (*V. sativa* L.) bitkisinde en uygun sıra arası ve sıra üzeri mesafenin belirlenmesi. Trakya Üniv. Fen Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Edirne, 1991.
14. Açıkgöz, E. Yembitkileri. Uludağ Üniv. Basımevi, 1991.
15. Şehirali, S. Tohumluk ve Teknolojisi. Fakülteler Matbaası, Vefa/İstanbul, 1997.
16. Açıkgöz, N., Akbaş, M.E., Moghaddam, A., Özcan, K. PC'ler için veri tabanı esaslı Türkçe istatistik paketi: TARİST, Türkiye 1. Tarla Bitkileri Kongresi, 24-28 Nisan, s: 264-267, İzmir, 1994.
17. Comstock, R.E. and Moll, R.H. Genotype-environment interactions in statistical genetics and plant breeding. NAS-NCR. Pub. 982, p: 164-196, 1963.